

Σκίτσο του Πάνου Ζάχαρη

Γιάννης Ελαφρός

«Ολοκληρώνουμε ένα σχέδιο ουσιαστικής διοικητικής μεταρρύθμισης η οποία θα ξεκινά από το μοντέλο διακυβέρνησης. Ένα σχέδιο που απαντά στις ανάγκες της εποχής για μικρότερο και ευέλικτο κυβερνητικό σχήμα, για άρση των επικαλύψεων αρμοδιοτήτων, ισχυρό και αποτελεσματικό κέντρο διεύθυνσης κυβερνητικού έργου και διαχείρισης κρίσεων. Απαντά όμως ταυτόχρονα και στην ανάγκη περικοπής της σπατάλης στα υπουργεία, στην πάταξη της γραφειοκρατίας και στην ανάγκη εισαγωγής της έννοιας του κοινωνικού ελέγχου, της διαρκούς αξιολόγησης της παραγωγικότητας και της ποιότητας των παρεχόμενων στους πολίτες υπηρεσιών». Ποιος πολιτικός αρχηγός έκανε αυτές τις εξαγγελίες, ενόψει του πιθανού ενδεχόμενου να αναδειχθεί πρωθυπουργός; Εάν τις βάλουμε σε μια μηχανή αναζήτησης στο ίντερνετ θα βρούμε πάρα πολλές ανάλογες κοινοτοπίες της κυρίαρχης αντίληψης για την κρατική διοίκηση, που προκύπτουν άμεσα από την «εργαλειοθήκη» του νεοφιλελευθερισμού: «μικρότερο και ευέλικτο κυβερνητικό σχήμα», αντιμετώπισης «σπατάλης στα υπουργεία», «πάταξη γραφειοκρατίας», «αξιολόγηση» και «παραγωγικότητα»... Μόνο το γεγονός ότι το συγκεκριμένο απόσπασμα προέρχεται από συνέντευξη που δόθηκε στο Βήμα της προηγούμενης Κυριακής οδηγεί την μηχανή αναζήτησης να δίνει πάνω – πάνω το όνομα του νέου «πρωθυπουργίσιμου»: Αλέξης Τσίπρας.

Η συνέντευξη του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ στο Βήμα είναι από πολλές πλευρές σημαδιακή. Καταρχήν, το γεγονός ότι δίνεται σε ένα συγκρότημα με το οποίο υποτίθεται ο ΣΥΡΙΖΑ

βρισκόταν σε ανειρήνευτο πόλεμο. Δεύτερο, λόγω της γαλαντομίας των ερωτήσεων, οι οποίες αντιμετωπίζουν τον Α. Τσίπρα ως επόμενο πρωθυπουργό και στρέφονται γύρω από το «πώς θα κυβερνήσει». Τρίτο και σπουδαιότερο, από τις απαντήσεις του επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ, που αποκαλύπτουν συστημική λογική, έτσι ώστε αυτή η συνέντευξη να μπορεί να χαρακτηριστεί ως ...Τέξας εσωτερικού.

Ποια είναι τα κύρια σημεία της τοποθέτησης Τσίπρα; Ας μας δικαιολογηθεί η εκτεταμένη παράθεση αποσπασμάτων, αλλά απαιτείται για να γίνουν κατανοητά τα όσα λέει ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ χωρίς να κατηγορηθούμε για κοπτοραπτική.

Πρώτο, η κατάργηση του μνημονίου εξαφανίστηκε και στη θέση της μπήκε η διαμόρφωση του «Εθνικού Σχεδίου για την παραγωγική ανασυγκρότηση». Ο δημοσιογράφος τον ρωτά: «Έχετε δεσμευθεί ότι θα καταργήσετε το Μνημόνιο. Η κυβέρνηση απαντά πως την άνοιξη βγαίνουμε από το Μνημόνιο. Τι συμβαίνει ακριβώς;». Και η απάντηση: «Το Μνημόνιο υλοποιήθηκε με νομοθετικές παρεμβάσεις που οδήγησαν σε παρέκκλιση από το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Αυτές τις παρεμβάσεις θα απαλείψουμε άμεσα. Αλλά το πιο σημαντικό είναι το Εθνικό Σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση». Παρέκκλιση από το ευρωπαϊκό κεκτημένο, οι νομοθετικές παρεμβάσεις που υλοποίησαν το μνημόνιο, κι ας έχουν επιβληθεί από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τις παρεμβάσεις θα καταργήσουμε (όλες ή όσες παρεκκλίνουν;), όχι τα μνημόνια, αλλά το πιο σημαντικό είναι το Εθνικό Σχέδιο για την παραγωγική ανασυγκρότηση. Όντως αυτό είναι το πιο σημαντικό, γιατί είναι η επόμενη μέρα, ή πως μπορεί η συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής να βαφτιστεί ...«Εθνικό Σχέδιο». Εάν συνυπολογίσουμε ότι θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ αποτελούν οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί και η δημοσιονομική ισορροπία (δηλαδή βασικοί στόχοι της μνημονιακής λαίλαπας), η προοπτική αυτή αποκτά προβάδισμα.

«Είναι η συμμετοχή στην ευρωζώνη αδιαπραγμάτευτη για σας;», ερωτάται. Κι απαντά ο Αλ. Τσίπρας: «Δεν μπορεί από τη μία πλευρά να είμαι υποψήφιος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς για την προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και από την άλλη να επιδιώκω την αποχώρηση από την ευρωζώνη». Κι αφού υπόσχεται «σκληρή διαπραγμάτευση και απόρριψη λύσεων λιτότητας», ο Αλ. Τσίπρας σημειώνει ποιος είναι ο στόχος του για το

χρέος: «Η διαδικασία της περικοπής (σ.σ των νέων ελληνικών ομολόγων, που δεν αφορά ολόκληρο το ελληνικό κρατικό χρέος) κατά 40%-60%, όπως προτείνει το ΔΝΤ, μπορεί να οργανωθεί με ασφάλεια, ενδεχομένως με τροποποιήσεις στον Μόνιμο Μηχανισμό και με πρωτοβουλίες της ΕΚΤ που θα ενισχύσουν συνολικά τη διεθνή πίστη στην ευρωζώνη». Δηλαδή, η θέση του ΣΥΡΙΖΑ «κουμπώνει» με την πρόταση του ΔΝΤ και το συνολικό όφελος της ευρωζώνης; Αυτό είναι «η διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους», που έλεγε το Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ;

Σκίτσο του Α. Πετρουλάκη

Πόσο μάλλον όταν ξεκαθαρίζεται ότι «δεν θα προβούμε σε μονομερείς κινήσεις», αλλά η ελληνική λύση του χρέους θα πρέπει να ενταχθεί σε μια ευρωπαϊκή λύση, μέσα από μια ευρωπαϊκή συνδιάσκεψη. Δηλαδή ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι. Βεβαίως, ο Αλ. Τσίπρας, για να κρατά μια επαφή με το ριζοσπαστικό παρελθόν του ΣΥΡΙΖΑ, αναφέρει πως «δεν θα διστάσουμε να τις κάνουμε (σ.σ. μονομερείς ενέργειες) αν τις επιβάλλει το εθνικό συμφέρον». Κι αναφέρεται στην μη εξυπηρέτηση του χρέους, για όσο διάστημα δεν υπάρξει ευρωπαϊκή ανταπόκριση στο ελληνικό αίτημα διαπραγμάτευσης.

Καινούργιο και ιδιαίτερα ενδιαφέρον σημείο αποτελεί η τοποθέτηση σχετικά το διαπραγματευτικό ατού της Ελλάδας: «Η Ευρώπη γνωρίζει ότι η Ελλάδα είναι ο ισχυρός ενεργειακός εταίρος του 2020. Η χώρα μας δεσπόζει στη ζωτικής σημασίας για την Ευρώπη ενεργειακή ζώνη της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, που ξεκινά από το Ισραήλ, περνά από την Κύπρο και περιλαμβάνει το Αιγαίο, το Λιβυκό, το Ιόνιο», απάντησε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Για πρώτη φορά, ο ΣΥΡΙΖΑ θέτει στο τραπέζι τον ενεργειακό πλούτο, εμφανιζόμενος να αποδέχεται την ενεργειακή συμμαχία με το Ισραήλ (διαμέσου της Κύπρου), η οποία έχει ιδιαίτερα επικίνδυνα επακόλουθα, όπως το νέο διχοτομικό σχέδιο «επίλυσης του Κυπριακού».

Εντάξει όλα αυτά, αλλά τελικά η «αριστερή κυβέρνηση» δεν θα αποτελέσει μια ανάσα για τον λαό; Καταρχήν, **ο ΣΥΡΙΖΑ έχει παύσει εδώ και καιρό να μιλά για αριστερή κυβέρνηση.** Ο Αλ. Τσίπρας ξεκαθάρισε στο Βήμα ότι επιδιώκει τη συγκρότηση «κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ», με στελέχωση εκτός από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ «και από προσωπικότητες κύρους, εξωκοινοβουλευτικούς και εξειδικευμένους τεχνοκράτες»... Ακόμα κι έτσι, δεν θα έχει κάποια ωφέλεια ο λαός;

«Τι θα αλλάξει στην καθημερινότητα του πολίτη με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ;», ερωτάται ο Αλ. Τσίπρας κι απαντά: «Υπάρχουν δύο πεδία άμεσων αλλαγών. Κατ' αρχάς θα εφαρμοστεί άμεσα ένα σχέδιο για την προστασία των μη προνομιούχων», και εξαγγέλλει τη δημιουργία άμεσα δομών για τη στήριξη των ανήμπορων (υπηρεσίες υγείας, πείνα, ηλεκτρικό ρεύμα). Άρα πρώτο μέτρα ανακούφισης της ακραίας φτώχειας, αμφίβολης αποτελεσματικότητας εάν δεν συνδέονται με μια συνολική ριζική βελτίωση της θέσης των εργαζομένων και αντιμετώπιση της ανεργίας. Δεν λείπουν τα «κοινωνικά παντοπωλεία», αυτά τα κάνουν και οι μνημονιακοί δήμοι μαζί με την ΕΕ.

Το **«δεύτερο πεδίο των αλλαγών»:** «Θα σταματήσει αμέσως η αγωνία για νέα μέτρα λιτότητας. Θα επανέλθει ο κατώτατος μισθός στα προ Μνημονίου επίπεδα. Και θα υπάρξουν άμεσες παρεμβάσεις για τη διευκόλυνση και την ελάφρυνση αγροτών, μικρομεσαίων επιχειρηματιών και ελεύθερων επαγγελματιών». Αυτό είναι το κοινωνικό πακέτο του ΣΥΡΙΖΑ: **Πρώτη βελτίωση, ότι δεν θα υπάρχει άλλη χειροτέρευση!** Δεύτερο, άνοδο του κατώτατου μόνο μισθού και όχι όλων των μισθών (και συντάξεων) και τρίτο ελαφρύνσεις στους μικρομεσαίους!

Αποκαλυπτική του τι σημαίνει η μοναδική μισθολογική δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η συνέντευξη στο ραδιόφωνο του Βήμα fm του υπεύθυνου του τομέα Ανάπτυξης Γ. Σταθάκη. Αφού ξεκαθάρισε ότι «οι δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν ποτέ υπερδιογκωμένες», εξήγησε: «Κάθε μέτρο, και ο κατώτατος μισθός που πρέπει να επιστρέψει στα προ κρίσης επίπεδα στον ιδιωτικό τομέα, αποφασίζεται όπως και σήμερα, διά νόμου ή συλλογικών διαπραγματεύσεων και επίσης θίγει αυτό μόνο ένα κομμάτι του ιδιωτικού τομέα και γι' αυτό είναι εφικτό: του τομέα που προσέλαβε στη διάρκεια του μνημονίου και όχι στο σύνολο των εργαζομένων. Έτσι, δημιουργείται ένα οικονομικό κίνητρο στην οικονομία, αναθερμαίνεται η οικονομία, και δημιουργείται και κοινωνική δικαιοσύνη.» Και …κοινωνική δικαιοσύνη! Χρειάζεται άραγε κάποιος σχολιασμός;

Στην ίδια συνέντευξη, ο Γ. Σταθάκης ξεκαθάρισε ότι «δεν θα αλλάξουμε κανέναν φορολογικό συντελεστή»(!), απλά τα έσοδα θα αυξηθούν από την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Δηλαδή, **ούτε ελάφρυνση των λαϊκών στρωμάτων, ούτε δραστική φορολόγηση των επιχειρήσεων, των κερδών και του συσσωρευμένου πλούτου…**

Επανερχόμενοι στη συνέντευξη Τσίπρα, ας κλείσουμε με το κρίσιμο ζήτημα των τραπεζών: «Οι τράπεζες λοιπόν δεν μπορούν να εξακολουθούν να λειτουργούν χωρίς τον ουσιαστικό έλεγχο και την ευθύνη της ελληνικής πολιτείας. Δεν θα πράξουμε κάτι διαφορετικό από αυτό που έπραξαν και σε άλλες χώρες. Το ίδιο άλλωστε έγινε πρόσφατα και στις ΗΠΑ και στη

Βρετανία», απάντησε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Φυσικά, υπάρχει κρίσιμη διαφορά μεταξύ «ελέγχου» και «ευθύνης» της πολιτείας από την μια και εθνικοποίησης και περάσματος στο δημόσιο από την άλλη. Σε κάθε περίπτωση εάν ο ΣΥΡΙΖΑ φιλοδοξεί να κάνει ότι έκανε ο Κάμερον και Ομπάμα, «προς τι το μίσος και ο αλληλοσπαραγμός;»

Οι πρόσφατες συνεντεύξεις Τσίπρα και άλλων ηγετικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, σε συνδυασμό με τις επιλογές για τις περιφέρειες, δείχνουν μια **ταχύτατη ενσωμάτωση του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης σε μια λογική κυβερνητικής διαχείρισης όχι μόνο εντός του συστήματος και της ΕΕ, αλλά και εντός του μνημονιακού πλαισίου και της νεοφιλελεύθερης ορθοδοξίας. Πρόκειται για μια πορεία προς ένα νεοφιλελευθερισμό με «ανθρώπινο πρόσωπο», στην οποία δεν μπορεί να είναι συνοδοιπόροι οι μαχόμενοι αριστεροί.** Αλλά για τη στάση τους θα επανέλθουμε στο επόμενο φύλλο.

Δημοσιεύθηκε στο **ΠΡΙΝ,** 1.3.2014